

AZTERKETA BULEGOKO BULETINA

AURKIBIDEA:

- 1. BPGEAN SOLDATAK DUTEN PISUA MINIMOETAN**
- 2. LANGABEZIA, PREKARIETATEA ETA BABES SOZIAL EZA**
- 3. NAFARROAREN AUTOGOBERNUA ETA 113 MILIOI EUROAK**
- 4. HEL-REN ALDE 51.000 SINADURA, ESKERRIK ASKO!**
- 5. PENTSIOEN BORROKA KALEAN IRABAZIKO DA**
- 6. PEDRO SANCHEZEN GOBERNUAK ETA UNIDOS-PODEMOSK AKORDIOA EGIN DUTE**
- 7. PROPOSAMENA: TRANSAZIONALEN ZIGORGABETASUNAREKIN AMAITZEKO TRATATU LOTESLE BATEN ALDE**

1.- BPGEAN SOLDATAK DUTEN PISUA MINIMOETAN

Errentaren banaketa analizatzeko hainbat indize, adierazle, koefiziente etab. daude. Kasu honetan, lan eta kapital errentek BPGean duten pisuaren bilakaera aztertuko dugu eta horretarako Eustatek (EAE) eta Nastatek (Nafarroa) ematen dituzten estatistikak erabiliko ditugu. Informazio partziala dugun arren, kapitalismoaren metaketak errenten arteko desberdintasunak aregotzen dituela erakutsiko da.

■ EAEn:

- EAeko lan errentak 2017an 34.986,7 milioi eurokoak izan ziren. Zifra horrek 2016koa baino %3,5 gehiago suposatu zuen arren, soldaten pisua EAeko ekonomia osoan BPGaren %47,39ra erori zen, azken urteetako ehuneko baxuena. Krisia hasi ondoren, 2009an, lan errentei bideratzen zitzairen EAeko errentaren zatia %50,29koa zen, baina urte hartatik aurrera murrizten joan zen 2017ko mailara heldu zen arte.
- Joera hori ez da azkenengo krisian bakarrik gertatu, baina egia da krisiarekin nabarmendu egin dela. 1985 urtetik soldatapeko ordainsarien pisua murrizten joan da urtez urte. Urte horretan lan errenten pisua Barne Produktu Gordinaren %55,5ekoa izan zen, 2017an baino dexente handiagoa.
- Soberakin gordina (ustiapeneko soberakin garbiaren eta kapital finkoaren kontsumoaren batura)

2017an, aurreko urtekoa baino %4,03 handiagoa izan zen, soldaten igoera baino puntu erdi gainerik. 2009 eta 2017 urteen artean, kapital errentak %18,18 igo ziren, 4.794,3 milioi euroko hazkundera suposatu zuen horrek. BPGarekiko ehunekoa, soldatei gertatu ez zitzairen bezala, 1,73 puntu hazi zen, %40,48tik %42,21era igaroz.

- Soldatei bideratutako errenta zatia, kapital errentena baino 10 puntu handiagoa zen 2009an. Zortzi urte beranduago diferentziak hein handi batean murriztu ziren ia %5 izateraino heldu arte.

2008-2017ko ordainsarien eta soberakin gordinaren banaketa EAEn BPGari dagokionez (%)

	1985	2009	2012	2016	2017
Soldatapekoen ordainsaria(%)	%55,5	50,29	49,18	47,46	47,39
Soberakin gordina (%)	%37,84	40,48	41,71	42,05	42,21

Iturria: Eustat

Nafarroan:

- Nafarroan 2017an, ordainsarien batura 8.489,1 milioi eurokoa izan zen, 2008an baino 196,7 milioi gutxiago. Azken krisiaren hasieratik ordainsariek zuten pisua izugarri erori zen: 2008an %46,03tik, %41,96ra heldu arte 2017an, %4,07ko galera suposatu zuen BPGean. 2017an 2008ko errentaren ehuneko berbera bideratuko balitz soldaten zatira, 822,7 milioi gehiago bideratu beharko litzateke.

- Azken urteetan soberakin gordinak, ordea, izugarrizko gorakada izan zuen. Soberakin gordinaren batura 2017an 9.654,3 milioi eurokoa izan zen. Aurreko urtekoa baino %4,42 gehiago. Krisia hasi zen urtearekin alderatuz gero, igoeraren ehunekoak hiru aldiz handiagoa izan zen, %13,31ekoa, hain zuzen. BPGaren zuen pisuari dagokionez, 2017an %47,72eko izan zen, 2008an baino 2,57 puntu gehiago.
- Ordainsari totalak murriztu ziren bitartean, enpresen soberakina, berriz, indarrez hazi zen. 2017an soberakin gordinera bideratu zen aberastasunaren zatia ordainsarieri bideratu zitzaiena baino %5,76 handiagoa izan zen.

2008-2017ko ordainsarien eta soberakin gordinaren banaketa Nafarroan BPGari dagokionez

	2008	2011	2014	2016	2017
Soldatapekoen ordainsaria (%)	%46,03	%44,26	%41,85	%42,28	%41,96
Soberakin gordinaren (%)	%45,15	%46,45	%47,90	%47,64	%47,72

Iturria: Nastat

ELAK salatu duen bezala, alor ezberdinetan aplikatzen diren politikak (aurrekontuak, fiskalak, lan erreformak edo negoziazio kolektiboa eta abar) dinamika kapitalistan eta bere fase metakorreen daude kokatuta, horrek errentaren banaketa injustuagoa eta desberdintasunen areagotzea eragiten du.

Irabazi tasaren tendentzia murrizkorra bere limitera heldu zen 80. hamarkadan, horrek fase keynesiarrarekin bukatzea eta fase neoliberalaren hasiera eragin zuen. Fase berri honek errenten arteko desberdintasunak areagotu zituen, 2008ko krisiak gainera, egoera gehiago estutu zuen desberdintasunen areagotze hori oraindik handiagoa eginez.

Artikulu honetan aurkeztutako datuek lan errenten pisua BPGean izugarri erori dela eta kapital errenten pisuaren hazkundera egon dela erakusten dute. Lan arloari dagokionez, eros ahalmenaren galera, lan eskubide eta baldintzen galera eta lan kargen areagotzea izan da ondorioa. Laburbilduz, minoria baten irabaziak, langile klasearen kaltetan.

2.- LANGABEZIA, PREKARIETATEA ETA BABES SOZIAL EZA

Hilero Zerbitzu Publikoek (Lanbide eta Nafarroako enplegu zerbitzua) enplegu datuak argitaratzen dituzte. Eta hilero, arduradun politikoek zer edo zer erabiltzen dute egoera ondo doala esateko. Urriko datuekin berdin gertatu da.

Baina informazioaren azterketa zorrotza egiten badugu, egoera ez da batere pozgarria. Datuek egiaztatzen dute, Euskal Herrian enpleguaren egoera langabeziak, prekarietateak eta babes sozial ezak bereizten du:

- Langabezia europako batzbestekoaren gainetik dago- Datu ofizialen arabera Nafarroan eta EAEn 155.593 pertsona langabetu daude. Datua Estatu Espainiarreko media baino baxuagoa bada ere, lanagbezi tasa Europakoa baino altuagoa da. Langabezia altuagoa da Grezia, Espainia eta Kroazian bakarrik.

- Prekarietatea oso hedatua dago-Urrian Hego Euskal Herrian 143.423 kontratu erregistratu ziren. Astakeria da. Horrenbeste kontratu egitea ez da oparialdiaren ezaugarri. Prekarietatearen sinonimo dira. Langabetu bakoitzak kontratu bat erregistratuko balu, langabezia hilabete batean bukatuko litzateke. Kontratu hoi %91,9 aldi baterako kontratuak ziren

- Pertsona langabetuen egoera gero eta txarragoa da- Langabezi babes sistema eskasa gero eta baxuagoa da. Hortaz, langabezi egoeran dauden 100 pertsonetatik 62k ez dute inolako prestaziorik jasotzen. Prestazio kontributiboa 24k kobratuko dute eta 14 asistentziazko prestazioa.

Hau da enpleguaren egiturazko egoera. Hau guztia, aplikatzen diren politiken ondorioa da, bai aurrekontu, enplegu zein negoziazio kolektiboko kasuetan. Erantzunkizun politikoak egon badagoz. Egoeraren erantzunleak dira hilero egoera ondo ikusten duten hoiak.

3.- NAFARROAREN AUTOGOBERNUA ETA 113 MILIOI EUROAK

Nafarroako Gobernuak estatuko aurrekontu politika murriztailearekin ados dago. Bestela, ez luke hala adostuko. Eta aurrekontu politika hau egitea alde batetik bankuen eta finantza erakundeen interesak herritarren interesen aurretik jartzea suposatzen du, hau da, lehentasuna ematen zaio finantza erakundeei herritarren beharren gainetik, eta bestetik Nafarroak duen fiskalitatearen eta aurrekontuen gaineko konpetentzia alde batera uztea.

Horrela erakutsi dute, beste behin ere, superabitaren gaiarekin. Superabit honen eztabaida 113 milioi euro non edo nola gastatuko diren, eta Sanchezen Gobernuarekin dauden desadostasunera begira jarri da, baina kontua hori baino askoz ere zabalagoa da.

Pasa den urtean, legealdi honetan urtero gertatu den moduan, Nafarroako Gobernuak Madrilekin gastu erregela eta defizit arauak hemengo aurrekontuak guztiz baldintzatzea adostu zuen. Hau da, nahiz eta Nafarroak aurrekontuen gaineko eskumena izan, Estatuko beste edozein erkide autonomori ezartzen zaizkion mugak ezartzea adostu zuen. Muga hauek, aurrekontuak finantza erakundeei begira egitea behartzen dute, eta nahiz eta diru-sarrerak handitu, ezarritako muga baino gehiago ez gastatzea behartzen dute.

Dirusarrerak aurreikusitakoak baino handiagoak izanez gero, Nafarroak betetzen (eta adosten) duen Estabilitate Legeak zer egin ezartzen du: zor publikoa ordaindu (nahiz eta behar sozialak izan). Eta superabita izan ezkerro Gastu Arauak ekonomikoki jasangarriak diren zenbait inbertsio egiteko aukera ematen du, betiere, hainbat baldintza betetzen badituzte (Madrilen ezarriak) eta Madrildik proposatzen diren inbertsio horiek onartzen badira.

Nafarroako Gobernuak 240 milioi lortu zituen Aportazioaren eztabaidaren erregularizazioaren ondorioz. Estabilitate Legea bete du. 240 milioi hauetatik, 128 zor publikoa ordaintzera bideratu dira, eta geratzen diren beste 113 milioi euro horiek Madrilen ezarritako jasangarritasun baldintzak betetzen dituzten zenbait inbertsio proposatu dira.

Nafarroako Parlamentuan Foru Legea onartu zen superabitaren 113 milioi euro

horiek non inbertitu behar ziren ezarriz. Baina Lege hau ez da betetzen ari. Aipatzekoa da Lege hau Gobernuaren sostengatzen duten lau talde politikoen aldeko bozkekin onartu zela, eta gainontzeko alderdiak (UPN, PSN eta PPN) abstenitu egin zirela, hau da, Nafarroan ez dago inbertsio hauen aurkako talde politikorik.

Kontua da orain Madrilgo PSOEn Gobernuak ez dituela baldintzak betetzen dituzten eta aurrekontu politika osoa goitik bete ondoren proposatu diren inbertsioak onartzen, eta eztabaida inbertsio guztiak onartu beharrean (113 milioi), zati bat bakarrik onartzean dago.

Nafarroako Gobernuak Parlamentuak onartutako Legea aplikatu behar du. Ezin du berriro bere eskumenak eta autogobernua alde batera utzi. Parlamentuan aurrea hartu eta superabitaren zati batekin zer egin erabakitzen bada (aurrekontuen legedia goitik behera bete ondoren), aurrera egin beharko litzateke honekin. Nafarroan ez dago inbertsio horien aurkako alderdi politikorik. Eta kontrakoa egitea, hau da, inbertsio horiek ez egitea, edo inbertsio horien zati bat bakarra egitea, Madrilgo Gobernuaren nahia Nafarroako Parlamentuan onartutako Lege baten gainetik jartzea suposatuko luke.

Lege hori aplikatzeaz gain aurrekontu eta zerga politikak goitik behera aldatu behar dira, Nafarroako Gobernuaren aurrekontu proiektuaren balorazioan ELAk aldarrikatu duen bezala.

4.- HEL-REN ALDE 51.000 SINADURA, ESKERRIK ASKO!

Pasadan urriaren 16an Euskal Herriko Eskubide Sozialen kartak Eusko Legebiltzarrean 51.000 sinadura aurkeztu zituen " Babes sozialerako sistema publiko eta kalitatezkoaren alde. Pobrezia eta bazterketa sozialaren aurka" Herri Ekimen Legegilearen alde. HEL onartu zenetik eta lau hilabeteko epean, uda tartean zela eta haustekunde sindikalen epe trinkoa hasita, Karta osatzen dugun eragileen artean lan handia egin dugu ekimenko aldarrikapenak ahalik eta jende gehienara heltzeko. ELAk ia 30.000 sinadura lortu ditu.

Pobrezia ekiditzeko, HELak gizarte prestazioak beharrezko egoeran dauden ahalik eta pertsona gehiagori heltzea, Diru Sarrerak Bermatzeko Errentaren kopuru handitzea eta alokairu sozialen etxebizitza bat izateko eskubiea bermatzea planteatzen du.

Gero eta jende gehiagok behar ditu horrelakoak, gero eta langile pobre gehiago daude edo pentsionista aurkitzen dira beharrezko egoeran. Ez da egia, iruzurraren iturri direla edota zenbait kolektibo zehatek jasotzen dituztela. Argudio hauek prestazioak murriztu eta gutxitu nahi dituztenen diskurtso dira. Beraien murrizke politikak eta propaganda errealitatearen zirikusirik ez duenarekin nahasten dute.

2008ko legeren geroztik eman diren erreforma guztiak murriztaileak izan dira, eta DSBEren hartzaileen kriminalizazioa bilatu dute.

HELren ibilbidea luzea eta latza izaten ari da. Otsailean aurkeztu bazen ere, ekainerarte ezin izan da sinadura bilketarekin hasi. Gainera, tarte horretan Gobernuaren osatzen duten alderdiek DSBE

murrizteko Lege Proposamen bat aurkeztu dute. Horregatik, HELren eztabaida ekiditzearen susmoa salatu genuen. Hala ere, EAJK eta PSEK ez zuten bere proposamena parlamentuan eztabaidatzeko gehiengo lortu eta hurrengo eztabaida baterako atzeratu dute (edozein unetan berriro ere bozkatzeko aurkeztu dezakete Legebiltzarrean).

Behin sinadurak aurkeztuta, orain sei hilabeteko epea du Legebiltzarreko mahaiak hoiek onartzeko. Orain parlamentua osatzen duten alderdiei HELren edukia eta proposamenak plazaratzeko unea da. EAJK eta PSEK erabakiko dituzte bai HELren zein beraiek aurkeztutako Lege proposamenaren erritmoak. Oposizioak jokatu duen papera ezinbestekoa izan daiteke.

HEL parlamentura heldu da legezko betekizun guztiak beteta. Gobernatzen gaituztenek egunero parte-hartzeaz eta demokraziaz hitzegiten dute. Orain HELrekin praktikara eramateko aukera dute. Onartezina litzateke talde parlamentarioak eztabaida ekiditzea. Baina ez litzateke arraroa, hori da orain gutxi kohesioa eta berdintasuna euskal hezkuntza sisteman eskatzen zuen HELrekin egindakoa. Proposamena eztabaidatzeari uko egin zioten. Ez dugu onartuko 51.000 sinadura zaramara botatzea, eztabaidarik gabe. Demokrazia jokoan dago eta defendatuko dugu.

Kalkulu politikoez haratago HELa martxan jarri dugun eragile sozial eta sindikalok argi daukagu Eusko Legebiltzarreko alderdiek badakitela gaiak izan duen prozeduragatik, gaur egungo prestazio sistemaren erregulazioa ez-nahikoa dela, ez duela babes sozialik, arauketa berri baten

premia duela, baina ez mahai gainean dagoen lege proposamenak planteatzen duen ildoetatik. Proposamen asko eta hobeagoak daude eta ezagutzen dituzte, hobetzeko tartea badago. Oraingoan ere, borondate politikoak erabakiko du.

5.- PENTSIONEN BORROKA KALEAN IRABAZIKO DA

Goresgarria da pertsona pentsionisten borroka, duina bain duinagoa. Tamalgarria gobernatzen dutenen jarrera.

Pentsionistek argi utzi dute mobilizazioa eta borroka, eskubide sozialen defentsan eta galdutakoak berreskuratzeko bidean, adibiderik onenak direla. Gogor hasi ziren, gogor jarraitzen dute eta garrantzitsuena, ez dituzte engainatu.

Izatez, Toledoko Itunak hori nahi du. Pentsioen esparruan murrizketak aurrera eramateko leku aproposa izan da eta oraindik ere da Toledoko Ituna. Kalearen oihartzunak behartu du isilean mantendu den gune horren biltzea. Nahiz eta aurretik alderdi batzuk, PP, Ciudadanos eta EAJK 2018ko aurrekontuen negoziazioarekin, hurrengo bi ekitaldietarako KPIa eta pentsio minomoen igoera adostuz, eztabiada izteko saiakera egin. Kaleak argi izan zuen, bi urtetarako erosahalmena bermatzea lege erreformarik gabe onartezina da.

Hala ere ez omen zitzaion oso argi geratu. Orain aste gutxi, Toledoko Itunak erosahalmena bermatzen zuen "zerbait" berri negoziatu zuela esan zen. Zerbait? Hobe ezer esanda. Testua oso orkorra eta nahasia zen, irakurketa ezbedinetara eramaten zuen horietakoa, horrela alderdi politiko bakoitzak berera eraman zuen.

Horrek ELAn hasieratik Toledoko Itunari buruzko iritzia berresten duen, ez zu

ezertarako balio eta desagertzea litzateke aproposena.

PSOE eta Podemosen arteko akordioak ere penstioen inguruan dihardu. 2019rako KPI errealaren gaineko igoera bermatzea eta pentsio minimoak eta ez kontributiboak %3a igotzea (urtearteko KPIa %2,3koan dago) jasotzen du. 2019koa EAJ – Rajoy-ren akordioa aplikatzea da, besterik ez. Akordioaren nobedade bakarra etorkizunean Gizarte Segurantzaren erreformarik balego pentsioak KPIaren arabera igotzea litzateke. Hau da positiboa den puntu bakarra, ezer ez iraunkortasun faktoreari buruz, pentsio minimoei buruz, erretiroa 67 urtetara atzeratzearen inguruan edo pentsio berrien murrizketen inguruan.

Gogoratu beharra dago 2011. urtean pentsioen erreformaren baitan greba orokor bat egin genuela, 2012an Rajoy-ren erreformaren aurka, argi dago gaur oraindik ere pentsioen borroka kalean jarraitzen duela. ELAk mobilizazio hoiek babesten jarraituko du, bidea hori dela argi duelako. Abenduaren 15ean kalean ikusiko dugu elkar.

6.- PEDRO SANCHEZEN GOBERNUAK ETA UNIDOS-PODEMOSEK AKORDIOA EGIN DUTE

Pedro Sanchezen gobernuak eta Unidos-Podemosek “2019ko Estatuko Aurrekontu Orokorren Akordioa” delakoa sinatu dute. ELAren ustez:

- Sinatu dena legegintzaldirako akordioa da, 2019ko aurrekontuetatik harago doana. Puntu nagusiak aurrekontuen eztabaidatik kanpo geratzen dira (bere legegintza-bideak dituzte, esaterako lan

erreformak edota gutxieneko soldatak).

- Akordioak ez die 2019ko aurrekontuei aldaketarik eragingo. Azken urteetako ildoari jarraituko zaio. Espainiako Gobernuaren gastu-aurrekontuan ez da aldaketarik izango, akordioaren aurretik zein ondoren.
- Diziplina fiskalari men egiten zaio (Europar Batasuna eta Aurrekontu- eta Finantz
- Egonkortasun Legea). Alegia, jokalekua ez da aldatuko: Aurrekontu-Egonkortasun Legeak indarrean jarraituko du (eta berarekin batera, baita gastu-arauak eta defizit zein zor publikoaren mugek). Gobernuak berak iragarri dio Europar Batzordeari datorren urtean BPGaren %0,4ko doikuntza egingo duela, 2013tik hona espainiar Estatuan egin den “ahalegin estrukturalik handiena”.
- Akordioan aurrerapauso handiak ere badira: LGSaren igoera edota pentsioak KPI adina igoko direla bermatzea. Baina puntu hauek azken urteetako politikarekiko aldaketa badakarte ere, oso motz geratzen dira.
- Pentsioetan ere akordioa oso urria da. Egonkortasun Faktorea mantentzen da; ez zaio helduko gutxieneko pentsioen duintzeari, eta murrizketa handi batuk ez dira bertan behera geratuko (pentsio berriek jasango dutena, edota erretiro adina atzeratzea).
- Lan erreforma oso mugatua izango da; hau ez dator bat akordioa sinatu duten indar politikoek Rajoyren aginte aldiari galdegiten zutenarekin. Berreskuratu beharreko eskubideei buruz goranahi handiago izan behar zuten;

gainera, ELAk exijituko du erreformak bertan behera utz dezala negoziazio kolektiboaren estatalizazioa, zeina Zapaterok 2011n ezarri baitzuen.

- Akordio honek beste behin ere agerian uzten du indar politikoez oposizioan daudenean posizio bat hartzen dutela, baina agintera iritsiz gero edukiak murriztu edo zuzenean ahaztu egiten dira (lan erreformen indargabetzea, menpekotasuna, etxeko langileak, Mozal Legearen derogazioa...).
- Egia da akordioak egiten duen analisi sozialak ez duela zerikusirik PPren Gobernuak egin zuenarekin, baina ituna puntu askotan intenzio-adierazpen hutsa da. Hain zuzen, propaganda kutsu nabarmena du, hitzartu denak kasu askotan ez baitu bermatzen aurrerapausoak izango direnik, edo ez da zehazten zer erabakiko den.

Neurri gehienek arau-aldaketak eta araudi berriak eskatzen dituzte, baina hauek aurrera ateratzeko gehiengo parlamentarioa behar da, eta oraingoz hori oso zalantzan dago.

7.-PROPOSAMENA: TRANNAZIONALEN ZIGORGABETASUNAREKIN AMAITZEKO TRATATU LOTESLE BATEN ALDE

ELAk tratatu lotesle bat egitea sustatu du, enpresa transnacionalen (ETN) zigorgabetasunari amaiera emateko. Eta, alde horretatik, Genevan, urriaren 15etik 19ra, izan den kanpaina batean parte hartu dugu. Kanpaina global

horren helburuak hauek dira: herrien subiranotasuna sendotzea, korporazio-boterea suntsitzea eta ETNen zigorgabetasuna azkentzea. Guztiz beharrezkoa eta premiazkoa da arautresna bat sortzea, giza eskubideak enpresa handi horien jardueretatik babesteko.

Korporazio handiak Nazioarteko Arbitraje Auzitegiez baliatzen dira estatuen aurkako demandak jartzeko, kalteak dakartzkieten giza eskubideen edo herri-onuraren aldeko neurriak hartu dituztelakoan. Hortaz, estatuei, enpresak "konpentsatzeko", diru-kopuru itzelak ordaintzeko kondenak ezarri ahal dizkiete. Horrelako adibide ugari daude, hona hemen Philip Morris tabako-enpresarena, 2010. urtean Australia eta Uruguay auzitara eraman zituela, tabakoa erretzea murriztea eta osasun publikoa hobetzea bilatzen zuten legeak indarrean jartzeagatik; eta Veolia enpresa frantsesarena, 2013an Egipto demandatu zuela, lan-arloko lege berrian gutxieneko soldata bat ezartzeagatik.

Enpresa handien interesak babesteko mekanismoak badaude, baina aitzitik ez dago nazioarteko arau loteslerik ETNak zigortzeko, giza eskubideetan egindako urraketengatik. Labur esateko, enpresen inbertsioak ongi babesten dira, baina gizakiak eta ingurumena, ordea, erabateko babes gabezia daude.

Nazio Batuetako Giza Eskubideen Kontseiluak, 2014ko ekainean, 26/9 Ebazpena hartu zuen, nazioarteko tresna lotesle bat prestatzeko, eta ETNak giza eskubideak errespetatzera behartzeko. Tresna horren bidez bilatzen den helburua hau da: nazioarteko esparruan dauden lege-hutsuneak ezabatu, eta ETNen zigorgabetasunarekin amaitzea da, batik bat Hegoaldean egiten dituzten ingurumen-sarraskiengatik. Eta bidenabar

sarraskien biktimei auzitara jotzeko bidea erraztu eta bermatzeko asmoa ere badago.

Horretarako, Nazio Batuetako Giza Eskubideen Kontseiluak Gobernuen arteko Lantalde ireki bat eratu zuen, enpresa transnazionalak eta bestelako merkataritza-entresak aztertzeko (OEIGWG). Lantalde hori sortu zenetik lau saio egin dira; eta Estatu Batuek huts egin dute guztietan, Europako Batasunak, bere aldetik, kontrako jarrera azaldu du. Areago, aurten Europako Batasuna negoziazioetatik bazter mantendu da, eta lantaldearen baitan lorturiko adostasunetik banandu. Espainiako Gobernuak berdin jokatu du, nahiz eta Kongresuan bi proposamen onetsita egon, zeinen bidez ekimen horretan modu aktibo eta proposatzailean parte hartzera premiatzen baitzen. Beraz, Europako Batasuneko gobernuek Trumpen antzera jokatzeko dute, kapitaleko lobbyaren eta enpresa multinazionalen interesen alde.

Urriaren 15etik 19ra Genevan egin den laugarren saioan Tratatu Loteslearen Zero Zirriborroa jorratu da, batez ere tratatuaren alderdi nagusiak ezartze aldera. Hala ere, zirriborro horrek ez ditu asetuko kanpainaren sustatzaile garen erakunde sozial eta sindikalon asmoak eta itxaropenak. Hurrengo saioa urtebete barru egingo da, eta hari begira onetsi den adierazpenean esaten den bezala, Trataturako aurkeztu den proiektua goitik behera berraztertu behar da, oinarrizko alderdiak barne, besteak beste, negoziazioen agindua betez enpresa transnazionalak eraginpean hartzea, ETNentzako zuzeneko eginbeharrak jasotzea, ekoizpenaren kate globala kontuan hartuz erantzukizun elkarrekikoa eta solidarioa ezartzea enpresa nagusiaren eta menpekoen

artean, eta ETNei Jarraipena egiteko Nazioarteko Auzitegi bat eratzea.

Kanpaina horren bidez indar-korrelazioa hobetzen ari gara. Baina lanean jarraitu behar dugu korporazio-boterea eta haren aliantza-sarea desegiteko, botere politiko eta mediatikoaz baliatuz. Eta saiatze horretan behar-beharrezkoa dugu toki-mailako esparruetako sentsibilizazioa eta

borroka.